

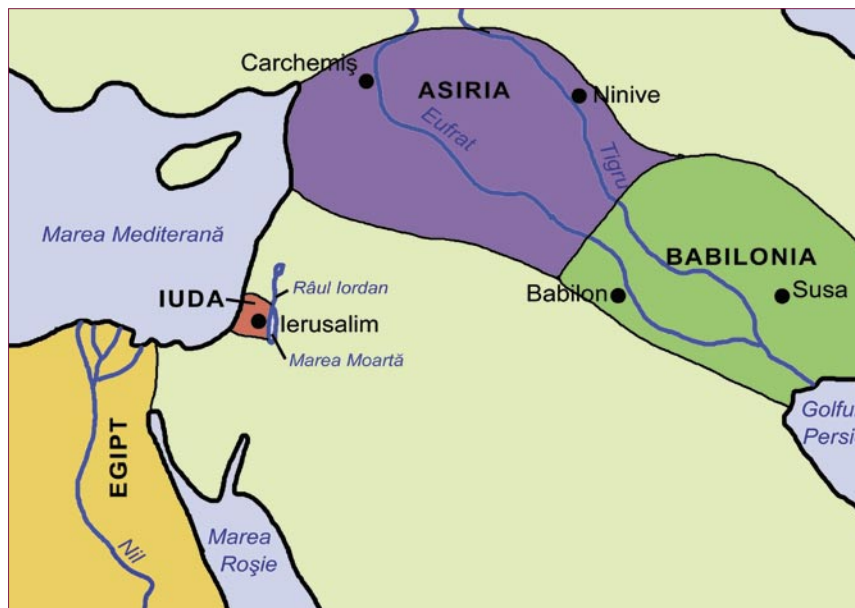
IEREMIA și ÎMPĂRAȚII

Viața unui om care a ales să rămână cu poporul său - o lecție de istorie

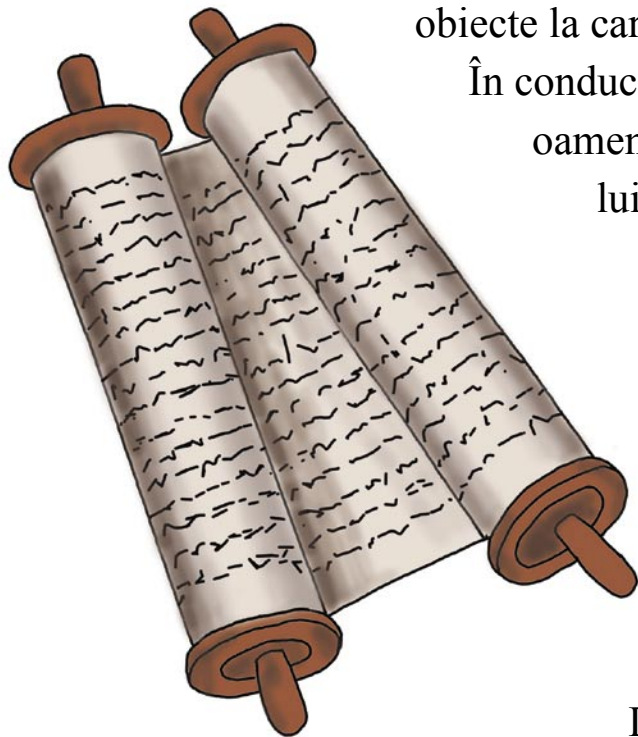
Această carte este parte a unui joc biblic care conține multe alte elemente atractive și educative. Jocul, excelent pentru copii între 5 și 10 ani îl puteți găsi la www.probisoft.ro/jocuri_ieremia.htm

Cu mult timp în urmă, cam 2600 de ani, în Ierusalim era împărat Iosia. El avea doi fii: Eliachim și Ioahaz. Țara lor se numea Iuda. Era o țară mică, sub controlul imperiului asirian. Capitala Asiriei era unul din cele mai vechi orașe din lume, Ninive.

În acest timp, în Babilon s-a ridicat un conducător care a învins armata asiriană și a făcut-o să se retragă spre Ninive. După câțiva ani, babilonienii au cucerit și au distrus orașul Ninive, astfel că au slăbit mult imperiul asirian. O altă țară puternică în vremea aceea era Egiptul.

Iosia era un împărat care a vrut să facă voia lui Dumnezeu, să cunoască și să împlinească poruncile date de Dumnezeu și scrise de Moise în Cartea Legii. Iosia s-a străduit să scape țara de idoli. Aceștia erau diferite obiecte la care oamenii se închinau.

În conducerea țării el era ajutat de câțiva oameni numiți căpetenii. Sub conducerea lui Iosia, țara s-a bucurat de o scurtă perioadă de independență.

Unul din preoții de atunci avea un fiu care se numea Ieremia.

Dumnezeu l-a ales pe Ieremia să fie profet. Aceasta însemna că uneori Dumnezeu îi vorbea lui Ieremia și Ieremia trebuia să spună altor oameni ce i-a zis

Dumnezeu.

Dumnezeu i-a spus că va pedepsi pe oamenii din Ierusalim și din țară pentru păcatele lor. Când Ieremia a spus aceste cuvinte, oamenii au zis: — N-am păcătuit!

Spuneau asta pentru că ei credeau că dacă merg la Templu și respectă sărbătorile, Dumnezeu este mulțumit și nu contează că ei sunt răi și gândurile lor sunt departe de voia lui Dumnezeu.

Atunci Dumnezeu le-a vorbit despre păcatele lor: închinarea la idoli, răzvrătirea, nepăsarea față de Dumnezeu, hoția, minciuna, răutatea, nedreptatea, lăcomia, înșelătoria. Mai erau și altele de care nu le era rușine și nici nu voiau să se lase de rău.

Multora nu le-a plăcut ce spunea Ieremia și au vrut să-l omoare. Dar Dumnezeu l-a păzit. Ieremia s-a rugat și a plâns pentru poporul său.

Cât timp a fost Iosia împărat, viața lor a fost mai ușoară. Așteptau binecuvântarea, nu pedeapsa lui Dumnezeu.

Au trecut ani în care Dumnezeu a continuat să-i avertizeze pe oameni că-i va pedepsi dacă nu se vor schimba dar nu au vrut să asculte.

În acest timp, profitând de căderea Asiriei, Egiptul a vrut să se extindă. Dar se temea de Babilon care devenea tot mai puternic. Astfel că Egiptul a intervenit în conflictul dintre Asiria și Babilon, fiind de partea Asiriei.

Nu mult timp după căderea orașului Ninive, faraonul Neco, împăratul Egiptului, a pornit cu armata în ajutorul asirienilor. Împăratul Iosia și-a luat soldații și a ieșit înaintea egiptenilor ca să-i facă să se întoarcă în Egipt. Voia să câștige bunăvoința împăratului Babilonului. Dar faraon l-a omorât pe Iosia. Ieremia și tot poporul au plâns după împăratul lor.

SOLDAT ASIRIAN

SOLDAT EGIPTEAN

Cum țara nu mai avea împărat, poporul l-a pus pe Ioahaz, împărat în locul tatălui său.

Dar după trei luni a venit la Ierusalim faraonul Neco. L-a legat pe Ioahaz cu lanțuri și l-a dus în Egipt. În locul lui a pus împărat pe Eliachim, numai că i-a schimbat numele în Ioiachim. Ioahaz a murit în Egipt.

Timp de patru ani, egiptenii și babilonienii s-au confruntat fără ca vreuna din tabere să obțină superioritatea. Asiria nu mai era o forță în istorie.

În primii trei ani de domnie, împăratul Ioiachim a fost supus lui faraon și i-a plătit aur și argint.

In acest timp, Ieremia a vorbit iar din partea Domnului și a vestit dărâma-
rea Ierusalimului și a Templului ca pedeapsă pentru păcatele oamenilor.
Dar ei nu l-au crezut și au vrut să-l omoare. Căpeteniile țării nu au lăsat ca

Ieremia să fie
omorât dar l-au
ținut închis ca să
nu mai meargă
la Templu să
vorbească. Cu
toate acestea
Ieremia se ruga
lui Dumnezeu
să ierte poporul
și să nu aducă
pedepsele asupra
țării sale.

SOLDAT BABILONIAN

Împăratul Babilonului a murit iar în locul lui a ajuns împărat, fiul său, Nebucadnețar. El a condus armata babiloniană la o victorie decisivă împotriva egiptenilor. Atunci Ioiachim a trecut de partea babilonienilor. Nebucadnețar a venit în Ierusalim și ca un stăpânitor ce era, a luat cu el în Babilon vase de aur din Templu și câțiva copii din familia împăratului, printre care era și un băiat numit Daniel. Despre el, Biblia spune că toată viața lui a rămas în Babilon, credincios lui Dumnezeu.

Ieremia încă era închis. Domnul i-a spus să scrie într-o carte tot ce avea de spus poporului. A trecut mai mult de un an până a terminat cartea. Tocmai atunci, foarte mulți oameni din toată țara au venit la Ierusalim fiind chemați la Templu cu ocazia unei sărbători. Ieremia i-a dat cartea prietenului său Baruc, care s-a dus și a citit-o.

Căpeteniile au dus cartea la împărat. După ce a citit câteva pagini, împăratul a aruncat cartea în foc. Dumnezeu s-a supărat și i-a spus lui

Ieremia să scrie încă odată toate cuvintele ca și în prima carte pe care a ars-o Ioiachim. Trebuia să mai scrie că Ioiachim va fi pedepsit și va muri. Dar nici împăratul, nici slujitorii lui, nici poporul din țară n-au ascultat cuvintele pe care le-a spus Domnul prin Ieremia.

Egiptenii au reușit să învingă armata babiloniană care a trebuit să se retragă.

Ioiachim a trecut iar de partea Egiptului. Dar, după câteva luni, armata babiloniană era pregătită de luptă. Nebucadnețar a cucerit Ierusalimul. Împăratul Ioiachim a murit în timpul luptei. În locul lui a ajuns împărat fiul său Ioiachin care timp de trei luni s-a împotrivit babilonienilor dar până la urmă s-a predat.

Nebucadnețar a prădat orașul și i-a luat pe Ioiachin și pe conducătorii importanți în Babilon împreună cu zece mii de conducători, muncitori pricepuți și soldați. În Ierusalim l-a pus împărat pe Zedechia, unchiul lui Ioiachin.

SOLDAT din IUDA

Sub conducerea lui Zedechia, țara a decăzut și mai mult spiritual și politic.

Nu după mult timp, Zedechia a fost chemat în Babilon. El a plecat însoțit de câțiva din cei mai importanți oameni ai săi. Unul dintre ei se numea Șafan. Nebucadnețar a chemat atunci pe regii și oamenii importanți din țările

pe care le cucerise. Ei trebuia să-și arate supunerea prin închinarea în fața statuii de aur a lui Nebucadnețar.

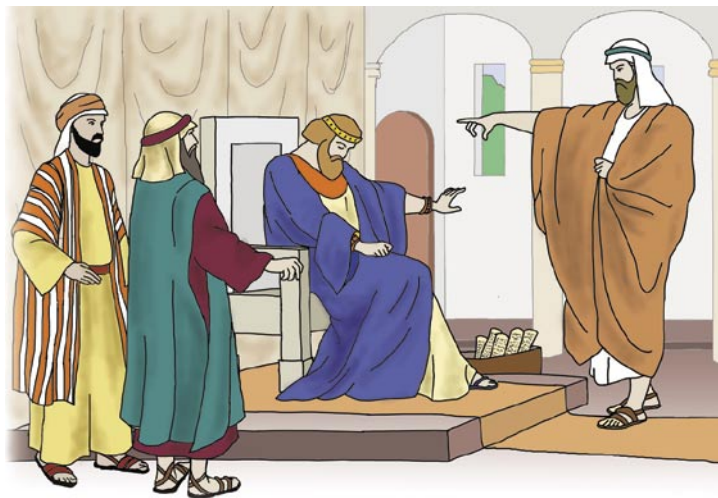
Atunci Ieremia a scris o scrisoare pe care a dat-o lui Șafan să o ducă evreilor care erau deja robi în Babilon. I-a îndemnat să trăiască și să muncească știind că ei nu vor mai pleca de acolo. După 70 de ani, nepoții lor se vor întoarce la Ierusalim. Le-a mai spus să se roage pentru binele țării în care i-a dus Dumnezeu.

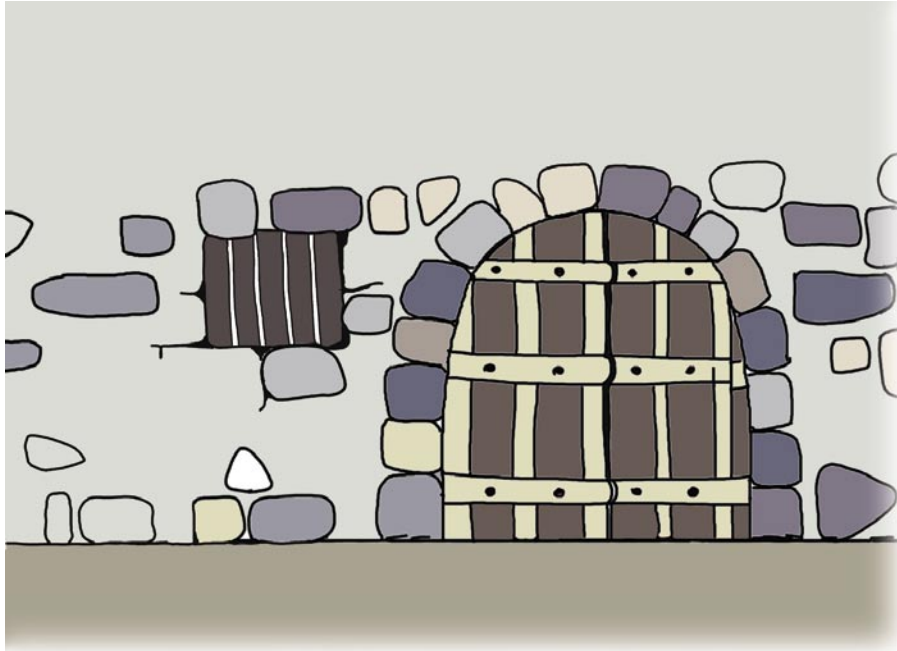

În Egipt a venit la conducerea țării un alt faraon.

Zedechia s-a revoltat împotriva Babilonului trecând de partea egiptenilor. Nebucadnețar s-a supărat și armata babiloniană a înconjurat Ierusalimul și a început un lung asediu. În toată țara, dar mai ales în Ierusalim, era mare foamete. Ieremia nu mai era în închisoare dar viața sa era foarte grea, ca și a celorlalți oameni din Ierusalim.

Oastea lui faraon a ieșit din Egipt și babilonienii când au auzit vestea aceasta s-au speriat și au plecat de la Ierusalim. Zedechia nu știa ce va face faraon cu el. A trimis doi oameni la Ieremia să-l întrebe ce i-a spus Dumnezeu. Răspunsul pe care l-a primit nu a fost cel pe care îl aștepta: — Egiptenii se vor întoarce în țara lor, iar babilonienii vor cuceri Ierusalimul și-l vor arde.

Cum orașul nu mai era înconjurat de armata babiloniană, Ieremia a vrut să plece din Ierusalim. Voia să meargă în orașul în care s-a născut, la familia lui. Când a ajuns la poartă, căpitanul străjerilor era acolo și l-a prins,

crezând că vrea să meargă la babilonieni. Ieremia a spus că nu este adevărat dar nu l-a crezut nimeni și l-au dus înaintea căpeteniilor. Căpeteniile l-au bătut și l-au aruncat în închisoare. Acolo a stat multă vreme. Lui Ieremia îi era foarte greu acolo și credea că va muri.

Într-o zi, împăratul Zedechia a trimis să-l aducă pe Ieremia la el și iar l-a întrebat:

— Ai vreun cuvânt din partea Domnului?

Ieremia a răspuns:

— Da, vei fi dat în mâinile împăratului Babilonului. Apoi i-a spus împăratului:

— De ce m-ați aruncat în temniță? Nu mă trimite iarăși, ca să nu mor acolo.

Împăratul a poruncit să-l lase pe Ieremia în curtea închisorii și să-i dea în fiecare zi o pâine. Altfel Ieremia ar fi murit de foame.

Tuturor celor care umblau pe acolo Ieremia le spunea:
— Cine va rămâne în cetate va muri de sabie, de foamete sau de ciumă dar cine va ieși și se va duce la babilonieni va scăpa cu viață.

Atunci căpeteniile au zis împăratului:

— Omul acesta ar trebui omorât.

Ei credeau că le va fi mai bine de partea egiptenilor. Împăratul nu li s-a opus și le-a dat voie să facă ce vor. L-au aruncat pe Ieremia într-o groapă

adâncă în care era mult noroi.

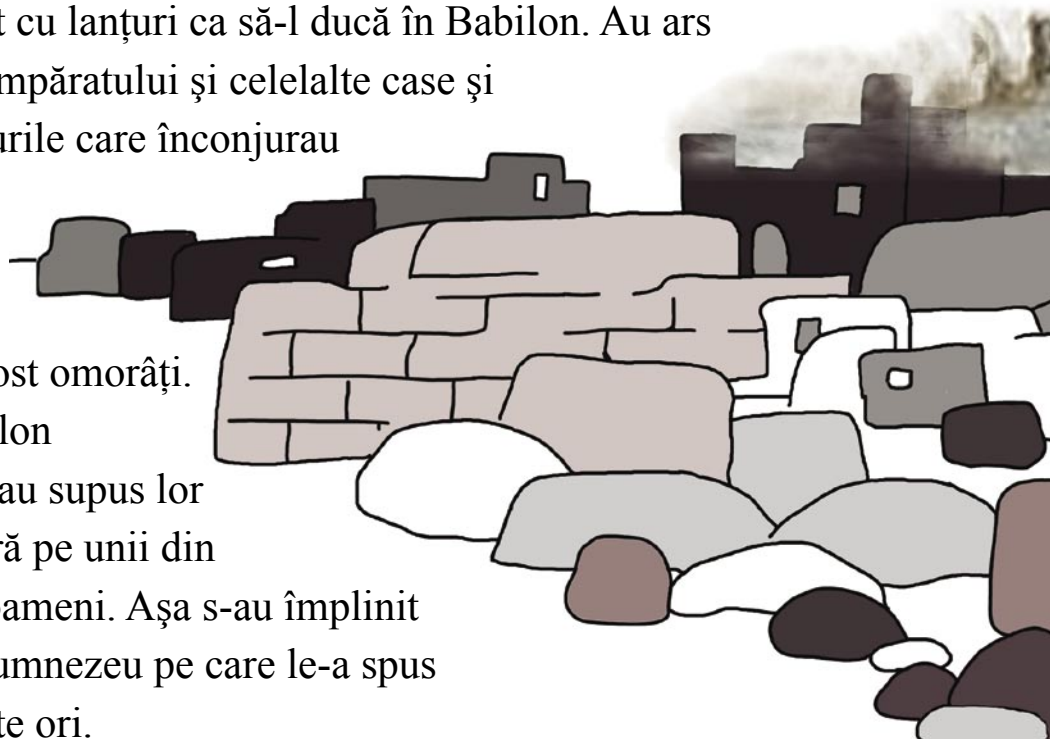
Dar Ebed Melec, cel mai apropiat slujitor al împăratului i-a spus lui Zedechia:

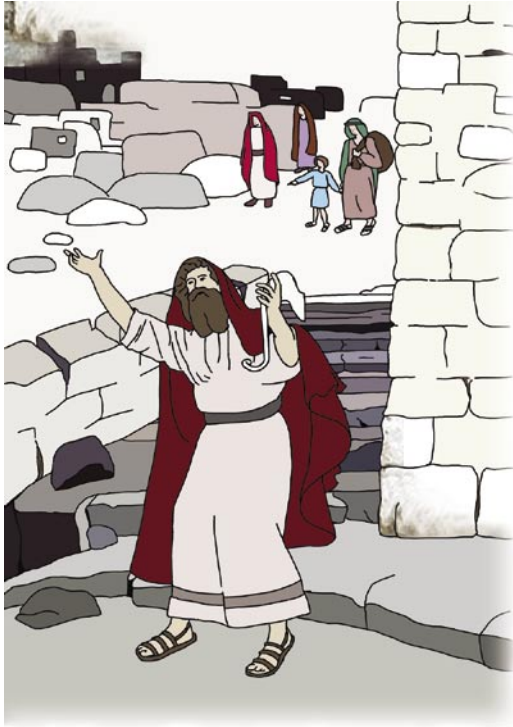
— Oamenii aceștia au făcut rău. Ieremia are să moară acolo.

Împăratul i-a dat voie să-l scoată din groapă dar l-au ținut în curtea închisorii. Foametea era tot mai mare în Ierusalim.

Zedechia nu a ascultat de Ieremia și nu s-a predat lui Nebucadnețar. După doi ani, babilonienii au pătruns în oraș. Zedechia a fugit noaptea din oraș dar a fost prins. Nebucadnețar i-a omorât pe fiii lui Zedechia și pe el l-a legat cu lanțuri ca să-l ducă în Babilon. Au ars Templul, casa împăratului și celelalte case și au dărâmat zidurile care înconjurau Ierusalimul. Marele preot și alți oameni importanți au fost omorâți. Au luat în Babilon pe aceia care s-au supus lor și au lăsat în țară pe unii din cei mai săraci oameni. Așa s-au împlinit cuvintele lui Dumnezeu pe care le-a spus Ieremia de multe ori.

Ieremia era legat cu lanțuri împreună cu alții care urmau să fie duși în Babilon dar Nebucadnețar a poruncit ca Ieremia să fie eliberat. Căpetenia străjerilor a trimis să-l aducă pe Ieremia și i-a spus:

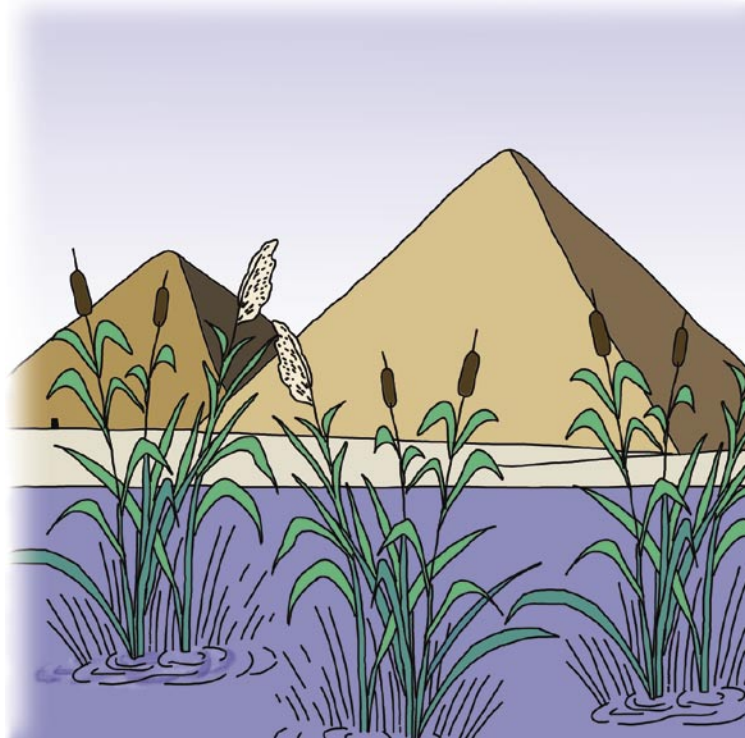
— Te eliberez astăzi din lanțuri, dacă vrei să vii cu mine în Babilon, vino și voi îngriji de tine. Dar dacă nu vrei să vii cu mine la Babilon, nu veni.

Ieremia a ales să rămână în țara lui și s-a dus cu Ghedalia în orașul Mițpa. Ghedalia era un om important și nepotul unui ministru de pe vremea lui Iosia. Și tatăl lui Ghedalia a fost printre puținii oameni care i-au luat apărarea lui Ieremia.

Căpeteniile care au reușit să fugă din Ierusalim, auzind că împăratul Babilonului a lăsat oameni în Iuda și că dregător era Ghedalia, s-au întors din toate locurile pe unde erau împrăștiați.

Împăratul uneia din țările vecine cu Iuda a trimis un om care l-a omorât pe Ghedalia. Cei care erau cu Ghedalia au fost luați prizonieri. Probabil că și Ieremia era printre ei.

Unul din oamenii importanți ai lui Ghedalia, Iohanen și căpeteniile care erau cu el, când au aflat ce s-a întâmplat, s-au dus după ei și au reușit să-i elibereze. Iohanen și acești oameni care au mai rămas s-au hotărât să plece în Egipt. Ieremia le-a zis să rămână în țara lor și să nu le fie frică de împăratul Babilonului, dar nu l-au ascultat. L-au luat și pe el și pe Baruc și au plecat în Egipt.

Domnul le-a vorbit și acolo:
— Nebucadnețar va veni și îi va învinge pe egipteni.
Dar ei i-au răspuns:

— Nu te vom asculta, vom face cum am spus noi.

Ieremia a trăit alături de cei cu care a ales să rămână. A suferit cu ei nenorocirile războiului și pribegiei, foamete, sărăcie și boli. Mai mult decât toți, Ieremia a plâns pentru că de multe ori poporul său a pierdut șansele pe care le-a avut. Tot ce a spus Domnul s-a împlinit. Nebucadnețar a cucerit Egiptul iar evreii care erau acolo au fost omorâți.

